

stemmelse, er ikke medtaget, jf. lovforslagets § 1, nr. 122, og bemærkningerne hertil.

Den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 955, stk. 4, hvorefter Højesteret kan forlange en erklæring fra landsretten til yderligere oplysning om, hvad der er foregået under domsforhandlingen, foreslås ikke videreført, idet denne bestemmelse i praksis har til formål at give Højesteret mulighed for at indhente oplysninger om, hvad der er sagt under retsbelæringen. Da retsbelæringen foreslås afskaffet, jf. pkt. 9.3.1.2 og 9.3.1.5 (afsnit III) i lovforslagets almindelige bemærkninger, må bestemmelsen anses for overflødig.

Til § 937

Stk. 1, 1. og 2. pkt., svarer med en redaktionel ændring til den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 957, stk. 1, om domsforhandling ved Højesteret. Efter 3. pkt. skal forslaget til retsplejelovens § 748, stk. 8-10 (lovforslaget § 1, nr. 130), om sigtedes, forsvarens og anklagerens deltagelse i retsmøder ved anvendelse af telekommunikation med billede i retsmøder under efterforskningen af en straffesag finde tilsvarende anvendelse på hovedforhandlingen i ankesager ved Højesteret. Der henvises i øvrigt til pkt. 6.2.1 (afsnit III) i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Stk. 2 svarer med redaktionelle ændringer til den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 957, stk. 2, om afhøring af vidner for Højesteret.

Til nr. 134 (§ 968 og § 968 a)

Den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 968, stk. 1 og 2, vedrører kære af landsrettens og byrettens (undersøgelsesrettens) kendelser og andre beslutninger *uden* Procesbevillingsnævnets tilladelse, mens § 968, stk. 3, regulerer adgangen til at kære landsrettens kendelser og beslutninger under behandlingen af en anke *med* Procesbevillingsnævnets tilladelse.

Efter lovforslaget skal landsretten fremover alene behandle straffesager som ankeinstans, og kære af landsrettens kendelser og beslutninger under behandlingen af en anke kan derfor som udgangspunkt kun ske med Procesbevillingsnævnets tilladelse, jf. forslaget til retsplejelovens § 968 a og bemærkningerne hertil.

På den baggrund foreslås det at erstatte den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 968, stk. 1-3, med en ny bestemmelse (§ 968) vedrørende kære af byrettens kendelser og andre beslutninger (som vil kunne kæres uden Procesbevillingsnævnets tilladelse), og med en ny bestemmelse (§ 968 a) vedrørende kære af

landsrettens kendelser og beslutninger (som vil kunne kæres med Procesbevillingsnævnets tilladelse).

Den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 968, stk. 4, om kære af Sø- og Handelsrettens kendelser og beslutninger under behandlingen af straffesager, er ikke videreført som følge af forslaget om, at Handelsretten (tidligere Sø- og Handelsretten) ikke længere skal behandle straffesager, jf. forslaget til retsplejelovens § 15 (lovforslagets § 1, nr. 3).

Til § 968

Den foreslåede bestemmelse vedrører kære af kendelser og andre beslutninger, der er afsagt i første instans, hvilket efter lovforslaget fremover altid vil være byretten. Kære sker til den landsret, i hvis kreds byretten ligger.

Forslaget til *stk. 1* viderefører med redaktionelle ændringer mv. den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 968, stk. 1, 1. pkt. Betegnelsen »undersøgelsesret«, der anvendes i den gældende bestemmelse, er ikke medtaget, jf. lovforslagets § 1, nr. 122, og bemærkningerne hertil. Efter lovforslaget er adgangen til at kære begrænset, hvis dette »er bestemt i loven«. Hermed videreføres med en redaktionel ændring det almindelige forbehold i den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 968, stk. 1, 1. pkt. Kæreadgangen efter forslaget til stk. 1 begrænses således af det foreslåede stk. 3, jf. straks nedenfor, samt af bestemmelserne i retsplejelovens § 64 (kendelser, hvorved en dommer viger sit sæde), § 84, jf. §§ 79 og 83 (udtagelse af nævninger – og domsmænd, jf. § 90 – eventuelt med forkortet varsel), § 85, stk. 4 (kendelser vedrørende bøder på op til 400 kr. til nævninger – og domsmænd, jf. § 90 – der er udeblevet mv.), § 191, stk. 2 (kendelser om frihedsberøvelse af personer, der er frihedsberøvet i udlandet, og som overføres her til landet som vidner), § 200, stk. 2 (kendelser, hvorved indsigelser mod syns- og skønsmand tages til følge), § 219 a, stk. 2 (beslutninger om senere domsafsigelse end efter de foreskrevne frister), § 221, stk. 3 (beslutninger om berigtigelse i retsafgørelser), § 732, stk. 3 (beslutninger om beskikkelse af forsvarer), § 737, stk. 2 (Den Særlige Klagerets appelkendelser i sager, hvor en bestemt forsvarer nægtes beskikket), § 985 (Den Særlige Klagerets kendelser vedrørende genoptagelse), § 995, stk. 4 (beslutninger vedrørende borgerlige krav), og § 1013, stk. 1 (afgørelser vedrørende omkostninger, når omkostningerne ikke kan antages at ville overstige 40 kr.).

Stk. 2 og *stk. 3* viderefører med redaktionelle ændringer den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 968, stk. 1, 2. og 3. pkt., om kære af kendelser om